Zefanja,

profeet van goddelijke bescherming

Door Stephen E. Jones

Dit boek is verzameling van een serie artikelen van

https://godskingdom.org/.

De vertaling vanuit het Engels naar het Nederlands gebeurd met toestemming van de auteur. Deze uitgave mag alleen gebruikt of geprint worden voor privé doeleinden. Het kopiëren of verspreiden van dit boekje mag uitsluitend met schriftelijke toestemming van de auteur. Voor eventuele (ver)taalfouten is de vertaler verantwoordelijk.

Digitale verspreiding is toegestaan, mits dit gratis gebeurd.

Gods Koninkrijk is geen verdienmodel, ons loon is in de hemel en niet op de aarde. (Joh. 4:36)

De vertaler

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming

De profeet Zefanja was een tijdgenoot van Jeremia. Beiden profeteerden in de laatste jaren voorafgaand aan de Babylonische ballingschap van Juda. Beide profeten waarschuwden voor een komende ramp en riepen op tot bekering om tijdens die gevaarlijke tijden goddelijke bescherming te krijgen. Maar terwijl Jeremia zich vooral richtte op de naderende verovering en verwoesting van Jeruzalem in zijn tijd, profeteerde Zefanja over de uiteindelijke verwoesting van Jeruzalem in de verre toekomst.

De oplossing in beide gevallen was berouw, terugkeren naar God en zich onderwerpen aan de voorwaarden van Zijn verbond door middel van geloof en gehoorzaamheid. Bekering is de tijdloze oplossing, ongeacht welke verwoesting van de stad zou plaatsvinden. De verwoesting van Jeruzalem door Babylon in 586 v.Chr. was slechts de eerste verwoesting. De verwoesting door Rome in 70 n.Chr. was de tweede. De derde verwoesting op "de dag des Heeren" is de laatste en zal plaatsvinden rond de tijd van de wederkomst van Christus.

Bij elk van deze vernietigingen behoudt God een overblijfsel, degenen die geroepen zijn om de belofte van God te dragen, degenen die God roept om na het oordeel herstel te brengen. De naam Zefanja betekent dus 'Jahweh heeft verborgen' of 'Jahweh heeft gekoesterd, verborgen of beschermd'.

De profetie van Zefanja dateren

Zefanja 1:1 begint als volgt:

1 Het woord van de Heer dat kwam tot Zefanja, de zoon van Kushi, de zoon van Gedalia, de zoon van Amaria, de zoon van Hizkia, in de dagen van Josia, de zoon van Amon, koning van Juda.

Het lijkt erop dat Zefanja de achterkleinzoon was van koning Hizkia van Juda, onder wiens bewind het huis van Israël werd veroverd en gedeporteerd (**2 Koningen 18:9-11**). De reden voor hun ballingschap wordt vermeld in het volgende vers, **2 Koningen 18:12**:

12 omdat zij niet gehoorzaamden aan de stem van de Heer, hun God, maar Zijn verbond overtraden, zelfs alles wat Mozes, de dienaar van de Heer, geboden had; zij wilden niet luisteren en het ook niet doen.

Dit was hetzelfde probleem waarmee Zefanja in zijn tijd te maken had, en om deze reden dreigde ook Juda hetzelfde lot te ondergaan als de Israëlieten. Ongetwijfeld herinnerde de profeet zich hoe Hizkia's bekering een eeuw eerder Jeruzalem had gered, en hij hoopte dat dit zich tijdens zijn eigen leven zou herhalen.

De profetie zelf werd opgetekend in de dagen van koning Josia, de achterkleinzoon van Hizkia. Merk op dat Jeremia zijn bediening begon in het dertiende jaar van koning Josia (Jeremia 1:2). Jeremia en Zefanja waren dus tijdgenoten en kenden elkaar ongetwijfeld goed. Onder Hizkia (**2 Koningen 18:1-7**) had er in Juda een grote opwekking plaatsgevonden, tijdens de bediening van de profeet Jesaja.

De hervormingen van Josia

Koning Josia begon op 16-jarige leeftijd, in het achtste jaar van zijn regering (633 v.Chr.), de Heer te zoeken. In 629 v.Chr., in zijn twaalfde jaar, begon hij Juda te zuiveren van afgoden (**2 Kronieken 34:3**). Jeremia begon het jaar daarop te profeteren, wellicht om Josia's hervormingen te ondersteunen.

In zijn18ejaar (623-622 v.Chr.) *'zuiverde* Josia *het land en het* huis' (de tempel) en gaf hij opdracht *'het huis van de Heer, zijn God, te* herstellen' (**2 Kronieken 34:8**). Terwijl hij de afgoden en het puin uit de tempel verwijderde, ontdekte Hilkia, de hogepriester (**2 Koningen 22:8**), het verloren gegane "*boek van de wet van de Heer, dat Mozes a e had gegeven*" (**2 Kronieken 34:14**). Hoogstwaarschijnlijk was dit het boek Deuteronomium.

Het wetboek werd aan Josia voorgelezen en zijn reactie laat zien hoe onwetend hij was geweest over de wetten van God. **2 Kronieken 34:19-21** zegt:

19Toen de koning de woorden van de wet hoorde, scheurde hij zijn kleren. 20Toen gaf de koning Hilkia, Achikam, de zoon van Safan, Abdon, de zoon van Micha, Safan, de schrijver, en Asaja, de dienaar

van de koning, de volgende opdracht: (21) "Gaat heen, vraagt de Heer voor mij en voor degenen die in Israël en Juda zijn achtergebleven, over de woorden van het boek dat gevonden is; want groot is de toorn van de Heer die over ons is uitgestort, omdat onze vaderen het woord van de Heer niet hebben onderhouden, om te doen naar alles wat in dit boek geschreven staat."

De koning gaf vervolgens opdracht om het Pascha te vieren – waarschijnlijk voor het eerst sinds mensenheugenis. De tempel was immers lange tijd verwaarloosd en verkeerde in een staat van verval voordat Josia opdracht gaf tot restauratie. In **2 Kronieken 35:18** staat zelfs: "*Sinds de dagen van de profeet Samuel was er in Israël geen Pascha gevierd zoals dit.*"

Josia's zogenaamde "Grote Pascha" vond plaats aan het begin van het 17e jubeljaar sinds Israël de Jordaan was overgestoken. (Zie *Secrets of Time*, Appendix A.)

Dit jubeljaar werd ingeleid door de ontdekking van de wet. Naar mijn mening is dit natuurlijk profetisch voor onze eigen tijd, waarin de wet opnieuw door de kerk moet worden 'ontdekt' om oprechte bekering teweeg te brengen en het jubeljaar uit te roepen. Het jaar 2024-2025 is het 70e jubeljaar sinds de doortocht door de Jordaan.

Josia sterft voordat het oordeel komt

Dit waren de belangrijke gebeurtenissen tijdens het bewind van Josia, toen Zefanja begon te profeteren in Juda. De oproep van de profeet tot bekering werd daarom door de koning zelf goedgekeurd. Helaas had de zonde van Juda al een punt bereikt waarop goddelijk oordeel onvermijdelijk was. De hervormingen van Josia stelden dat oordeel alleen maar uit, omdat de Schrift laat zien dat God een volk niet vernietigt zolang het door een godvruchtige koning wordt geregeerd. Toen de goddeloze koning Achab zich vernederde zonder zich volledig te bekeren, stelde God het oordeel over Israël zelfs uit tot de tijd van zijn opvolger (**1 Koningen 21:29**).

Josia werd in 609 v.Chr. in de strijd gedood, nadat hij 31 jaar in Jeruzalem had geregeerd (**2 Kronieken 34:1**). Hij leefde net lang genoeg om de val van Nineve in 612 v.Chr. mee te maken. De koninklijke familie hergroepeerde zich samen met de restanten van het Assyrische leger in Harran, waar ze in 610

v.Chr. werden verslagen. De ineenstorting van Assyrië was in 605 v.Chr. ge e voltooid, waarna de Babyloniërs zich naar het westen richtten, in de richting van Jeruzalem. Jeruzalem capituleerde in 604 v.Chr., waarmee een lange ("zeven keer") periode van verdrukking in de geschiedenis van het Koninkrijk begon.

Deze periode van verdrukking werd gedomineerd door de vier beestrijken uit Daniël 2 en 7: Babylon, Perzië, Griekenland en Rome (en de 'kleine hoorn', een uitbreiding van Rome). Vandaag de dag leven we aan het einde van deze grote verdrukking en zijn we getuige van de ineenstorting van de laatste fase van de beestrijken, die in het boek Openbaring 'Mysterie Babylon' worden genoemd. Dit is 'de dag des Heeren'.

Het goddelijke oordeel komt over het beestachtige systeem wanneer de grote "steen" het beeld op zijn voeten raakt en het hele systeem van menselijke regeringen, dat teruggaat tot Babylon zelf, doet instorten (**Daniël 2:45**). De boodschap van Zefanja is daarom meer dan ooit tevoren van toepassing op ons. De verwoestingen in 586 v.Chr. en opnieuw in 70 n.Chr. waren slechts voorbeelden en schaduwen van een grotere gebeurtenis in onze tijd, omdat deze ook de opkomst markeert van het ' e' stenen koninkrijk – het vijfde koninkrijk dat nooit zal verdwijnen.

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, deel 2, Gods verklaring van oordeel

Zefanja 1:2 geeft ons de openingsstelling van zijn profetische openbaring:

2 **"Ik zal alle dingen volledig verwijderen** [*asoph aseph*, "beëindigen, ik beëindig"] **van de aardbodem", verklaart de Heer.**

God verklaart hier dat Hij aan alles een einde zal maken. De oude orde zal eindigen en de heerschappij van ongerechtigheid zal ophouden. Het is in deze context dat God ook Zijn overblijfsel zal beschermen. Het goddelijke oordeel is gericht op de goddeloze wereldorde, niet op de rechtvaardigen.

Zefanja 1:3 laat zien wat Hij bedoelt met "*alle dingen"*:

3 **"Ik zal mens en dier verwijderen; Ik zal de vogels uit de lucht en de vissen uit de zee verwijderen, en de ruïnes samen met de goddelozen, en Ik zal de mens van de aardbodem** [*h'adamah*, "de grond"] **wegvagen," verklaart de Heer.**

Wanneer God Zijn Nieuwe Wereldorde instelt, beschrijft Hij dit als een omkering van het oorspronkelijke scheppingsverhaal, waarin Hij deze verschillende levensvormen op aarde schiep. Dit bereidt de weg voor de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. **Jesaja 65:17** profeteert:

17**Want zie, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en het vroegere** [de oude wereldorde, die eenmaal in diskrediet is geraakt] **zal niet meer worden gedacht of in gedachten komen.**

Het zijn dezelfde nieuwe hemelen en nieuwe aarde die worden bevestigd in **Openbaring 21:1** ,

1 **Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en er was geen zee meer.**

Het is moeilijk te bepalen hoe letterlijk we dit moeten opvatten en wat de reikwijdte ervan is. In de tijd van de profeten lag hun focus voornamelijk op het land/gebied van Israël en Juda, maar in latere tijden is de toepassing wereldwijd geworden. Mogelijk is deze profetie op beide niveaus op verschillende manieren van toepassing.

Lokale en wereldwijde toepassingen

We weten uit **Jesaja 29:1-6** dat "Ariel" (Jeruzalem) en het land zelf door vuur zullen worden verteerd (**Jesaja 29:6**), waarvan de beschrijving klinkt als een *nucleaire* brand. We weten ook uit **Jesaja 26:7** , **8** dat niemand dat land zal krijgen, wat wijst op de mogelijkheid van nucleaire fall-out waardoor niemand daar in de nabije toekomst zou kunnen wonen. Nucleaire fall-out zou ook gevolgen hebben voor alle wilde dieren.

Het is echter twijfelachtig of de hele planeet hetzelfde lot zal ondergaan, omdat het boek Openbaring duidelijk stelt dat "*de volken zullen wandelen in zijn* licht" (**Openbaring 21:24**) en dat de bladeren van de boom des levens genezing zullen brengen aan de volken (**Openbaring 22:2**). Evenzo zullen de overwinnaars heerschappij krijgen over de aarde (**Openbaring 5:10**). De zachtmoedigen zullen de aarde beërven (**Matteüs 5:5 KJV**, **Psalm 2:8**). Niettemin zullen er ingrijpende veranderingen plaatsvinden, die voorafgaand aan die tijd niet volledig bekend kunnen zijn.

Zefanja 1:4 lijkt de omvang van de verwoesting te beperken tot het oude land Israël, door te zeggen:

4 **"Daarom zal Ik Mijn hand uitstrekken tegen Juda en tegen alle inwoners van Jeruzalem..."**

Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de profetie van **Jeremia 19:10** , **11**, waarin ons wordt verteld dat de stad en haar inwoners zullen worden verbrijzeld als een pottenbakkersvaatstuk dat niet meer kan worden hersteld.

Valse priesters, valse aanbidding

Vers 4 vervolgt:

4 **"... En ik zal de overblijfselen van Baäl uit deze plaats verwijderen, en de namen van de afgodendienstige** [*Chemarims*, KJV, letterlijk: "in het zwart geklede"] **priesters samen met de priesters."**

De Chemarims (van *kamar*, 'zwart zijn') waren de heidense priesters die zwarte gewaden droegen. De gewone priesters van de tempel waren gekleed in wit linnen, maar ook zij waren afgodisch geworden, zoals Jeremia beweert (Jeremia **19:4** , **5**). Houd in gedachten dat Zefanja en Jeremia tijdgenoten waren, dus het is waarschijnlijk dat Zefanja had gehoord of zelfs gezien wat Jeremia had gedaan toen hij de aarden kruik in de vallei van Ben-hinnom kapotgooide.

Zefanja 1:5, **6** vervolgt:

5 **"En zij die zich op de daken buigen voor het hemelse heir, en zij die zich buigen en zweren bij de Heer, maar toch zweren bij Milkom** [of Molech, de Ammonitische god], 6 **en zij die zich hebben afgekeerd van het volgen van de Heer, en zij die de Heer niet hebben gezocht of Hem niet hebben geraadpleegd."**

Velen aanbaden de hemel en de sterrenbeelden vanaf hun platte daken. **Jeremia 19:13** zegt:

13**De huizen van Jeruzalem en de huizen van de koningen van Juda zullen verontreinigd worden zoals de plaats Topheth, vanwege alle huizen waarop zij offers brachten aan alle hemelse heerscharen en drankoffers uitgoten aan andere goden.**

Zowel Zefanja als Jeremia beweerden dat een dergelijke aanbidding van valse goden Gods oordeel over de stad en haar inwoners rechtvaardigde.

Vermenging in de eredienst

Zefanja zei dat de Judeeërs in zijn tijd *'zich neerbuigen en zweren bij de Heer, maar toch zweren bij Milkom*'. De gelovigen zagen dus de tegenstrijdigheid in hun geloofssysteem niet. Misschien geloofden ze dat Milkom gewoon een andere naam was voor Jahweh en dat mensenoffers aan Milkom ook aanvaardbaar waren voor de God van Israël.

We zien dezelfde tegenstrijdigheid terugkomen nadat het huis van Israël naar Assyrië werd gedeporteerd. De Israëlieten werden vervangen door vreemdelingen die uit hun geboorteland waren gedeporteerd en naar het land Israël waren verbannen (**2 Koningen 17:24**). Toen zij hun andere goden meebrachten, "*zond de Heer leeuwen onder hen, die sommigen van* hen *doodden*" (**2 Koningen 17:25**). Hun oplossing was om een van de priesters die uit Samaria waren gedeporteerd terug te halen, zodat hij "*hen de gewoonten van de god van het* land kon *leren*" (**2 Koningen 17:27**).

Vervolgens lezen we in **2 Koningen 17:28**, **29** en **33**:

28 Een van de priesters die zij uit Samaria in ballingschap hadden weggevoerd, kwam naar Bethel wonen en onderwees hen hoe zij de Heer moesten vrezen. 29 Maar elk volk maakte nog steeds zijn eigen goden en plaatste die in de huizen van de hoogten die het volk van Samaria had gebouwd, elk volk in de steden waar het woonde… 33 Zij vreesden de Heer en dienden hun eigen goden volgens de gewoonte van de volken onder wie zij in ballingschap waren gevoerd.

Hun geloof in buitenlandse goden bleef intact, maar ze leerden ook de God van Israël te *verzoenen*. Hoewel we zouden verwachten dat deze buitenlanders Jahweh aan hun pantheon van goden zouden toevoegen, had het volk van Juda geen excuus voor dergelijke praktijken. De profeten maken dit heel duidelijk. Het volk aanbad Jahweh in de tempel in Jeruzalem, maar in hun dagelijks leven dienden ze (gehoorzaamden ze de wetten van) andere goden die ze aanbaden vanaf de daken van hun eigen huizen.

Gods voornaamste doel met Zijn oordeel is om een verandering teweeg te brengen, voorgesteld als een nieuwe schepping. Zijn doel is meer dan alleen straf. Vernietiging is niet zonder doel of hoop. Gods oordelen zijn gerechtelijke uitspraken die Hij vervolgens zal uitvoeren om niet alleen het gedrag van mensen te veranderen, maar ook hun hart. Daarom zegt **Jesaja 26:9** :

9 … wanneer de aarde Uw oordelen ondergaat, leren de bewoners van de wereld gerechtigheid.

Het uiteindelijke doel is het herstel van alle dingen (**Handelingen 3:21**).

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, deel 3, Jeruzalems bezoek

Zefanja 1:7-9 zegt:

7Wees stil voor de Heere God! Want de dag van de Heere is nabij, want de Heere heeft een offer bereid, Hij heeft Zijn gasten gewijd. 8Dan zal het geschieden op de dag van het offer van de Here, dat Ik de vorsten, de koningszonen en allen die zich met vreemde kleding bekleden, zal straffen [*paqad*, "bezoeken, bijwonen, straffen, ter verantwoording roepen"]**. 9 En ik zal op die dag allen straffen** [*paqad*, "bezoeken"] **die op de drempel van de tempel springen, die het huis van hun heer vullen met geweld en bedrog.**

Het bevel om 'te zwijgen' duidt op goddelijke interventie, nadat mensen hun daden hebben verricht, of die nu goed of slecht zijn. De dag des Heeren verwijst naar , de dag waarop de Heer Zijn wil oplegt om verantwoording af te dwingen op aarde.

Straf betekent letterlijk 'bezoeken'. Een *bezoek* is een onderzoek om beschuldigingen van crimineel gedrag te verifiëren. Daarom klaagde Jezus in **Lucas 19:41-44**:

41Toen Hij Jeruzalem naderde, zag Hij de stad en huilde Hij om haar, 42en zei: "Als u op deze dag had geweten wat tot vrede leidt! Maar nu zijn ze voor uw ogen verborgen gebleven. 43Want er zullen dagen over u komen waarin uw vijanden een barricade tegen u zullen opwerpen en u zullen omsingelen en u van alle kanten zullen insluiten, 44en zij zullen u met de grond gelijk maken... omdat u de tijd van uw bezoek niet hebt herkend."

Een bezoek kan resulteren in een zegen of een vloek, in rechtvaardiging of straf. In dit geval werd crimineel gedrag vastgesteld, wat resulteerde in straf en ge e vernietiging in 70 n.Chr. Zefanja profeteert een nog completere vernietiging die aan het einde van het tijdperk zal plaatsvinden.

Gods offer

De profeet verbindt de dag des Heeren met een 'offer' met gewijde gasten. Normaal gesproken werden dieren op het altaar geofferd en, met uitzondering van de brandoffers, door de priesters geconsumeerd. **Leviticus 6:26** zegt over de zondoffers:

[26]De priester die het voor de zonde offert, zal het eten. Het zal worden gegeten op een heilige plaats, in de voorhof van de tent van ontmoeting.

Het offer van de Heer zou een eschatologische gebeurtenis zijn aan het einde der tijden, waarbij de leiders (van Juda) door God zouden worden geofferd omdat zij 'vreemde kleding' droegen. Met andere woorden, deze leiders hadden zich omringd met de cultuur en gebruiken van de Babyloniërs, die valse goden aanbaden. Omdat zij geen geloof hadden gesteld in het volmaakte offer van Christus voor de zonde, zullen zij op die dag zelf het zondoffer worden, want zij zullen de straf moeten ondergaan voor het leiden van het volk op onrechtvaardige wegen.

Deze goddeloze leiders vertegenwoordigen de beestachtige naties die worden afgebeeld in Daniël 7 – de leeuw, de beer, het luipaard en het beest met ijzeren tanden – allemaal onreine dieren. Daarom zullen zij, in plaats van een aanvaardbaar rein dier te offeren, zoals een schaap, een geit, een stier of een duif, worden behandeld als een heidens offer dat onrein en onaanvaardbaar is voor vergeving van zonden.

Deze scène wordt in meer detail herhaald in **Openbaring 19:17** , **18**,

[17]Toen zag ik een engel in de zon staan, en hij riep met luide stem tot alle vogels die in het midden van de hemel vliegen: "Komt, verzamelt u voor het grote avondmaal van God, [18] opdat u het vlees van koningen en het vlees van bevelhebbers en het vlees van machtige mannen en het vlees van paarden en van degenen die daarop zitten en het vlees van alle mensen, zowel vrije mannen als slaven, zowel kleinen als groten, kunt eten..." [(21)] en alle vogels werden verzadigd met hun vlees.

In het Hebreeuwse denken betekende consumeren veroveren of onderwerpen en assimileren. Dit idee wordt uitgedrukt in de Hebreeuwse letter **(ש)** *shin*, 'tand'. Deze letter wordt geschreven om drie tanden (of vlammen) weer te geven die consumeren. De drie valleien van Jeruzalem (Hinnom, Tyropoeon, Kidron) vormen in het landschap de vorm van een gigantische *shin*, die de Joden herinnert aan Gods Naam (Shaddai) die op de stad rust, maar ook in negatieve zin verwijst naar de plaats van Gods offer.

De letter *'shin'* kan worden uitgesproken als een 'S' of een 'Sh', en om deze reden onderwijzen sommige rabbijnen dat dit een dualiteit of keuze vertegenwoordigt die mensen kunnen maken tussen goed en kwaad, zegen of vloek, gehoorzaamheid of rebellie. Dit geldt ook voor de twee soorten offers: rein en onrein, aanvaardbaar en onaanvaardbaar.

Een aanvaardbaar offer komt natuurlijk voort uit de vernieuwing van ons denken. **Romeinen 12:1, 2** zegt:

[1]Daarom verzoek ik u dringend, broeders, door de barmhartigheid van God, om uw lichaam aan God te wijden als een levend, heilig en voor God welgevallig offer, dat uw redelijke godsdienst is. [2]En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken, opdat u kunt onderscheiden wat de wil van God is: wat goed, welgevallig en volmaakt is.

Zefanja richt zich voornamelijk op die leiders die de vermaning van Paulus niet opvolgen. Zij hebben nagelaten "*te bewijzen wat de wil van God is*", omdat zij zich in de kleding van Babylon hebben gehuld om zich te identificeren met de beestachtige naties en hun onrechtvaardige wetten en cultuur.

Gods offer wordt beschreven in termen van een grootse strijd, maar dit is waarschijnlijk eerder symbolisch dan letterlijk bedoeld. Hoe dan ook, het resultaat is dat de Babylonische leiders die geen berouw tonen, door God zullen worden *verteerd* in Zijn allesverzengende vuur. Dit houdt ongetwijfeld verband met **Jesaja 29:6** ,

[6]Van de Heer der heerscharen zult u [Ariel/Jeruzalem] **gestraft worden** [*tippaqed*, "bezocht"] **met donder en aardbeving en luid geraas, met wervelwind en storm en de vlam van een verterend vuur.**

Babylon verwoestte Jeruzalem in 586 v.Chr., maar niet op de manier die Jesaja beschreef. De Romeinen verwoestten Jeruzalem in 70 n.Chr., maar niet op de manier die Jesaja beschreef. Jeruzalem werd ook herbouwd. Daarom moet **Jeremia 19:10** , **11** nog in vervulling gaan, waar de stad zal worden verwoest als een pottenbakkersvat dat *"niet meer kan worden hersteld*".

Jeremia verbrijzelde de aarden kruik in het dal van Hinnom, een van de drie dalen die samen de letter *shin* **(ש)** vormden in de stad. Het is de plaats van Gods bezoek en oordeel.

De verwoesting van Jeruzalem

Zefanja 1:11, **12** vervolgt:

11 **"Klaag, inwoners van de Mortier** [*maktesh*, waarschijnlijk een wijk van Jeruzalem, mogelijk een marktgebied in een vallei in de vorm van een mortierkom, bekend om zijn handel, commercie en geldwissel]**, want alle inwoners van Kanaän zullen tot zwijgen worden gebracht; allen die zilver wegen zullen worden uitgeroeid.** 12 **Op dat moment zal ik Jeruzalem met lampen doorzoeken en de mannen straffen die verstard zijn** [van *qafa*, "verdikken, stollen, verstijven, bevriezen"] **in geest, die in hun hart zeggen: "De Heer zal geen goed of kwaad doen!"**

Kanaän betekent letterlijk 'handelaar, geldwisselaar'. In deze context sprak de profeet niet over etnische Kanaänieten, maar over de handelaars in het zakendistrict van Jeruzalem. Dit doet ons denken aan de twee gelegenheden waarop Jezus de geldwisselaars uit de tempel verdreef.

Op die dag zal God zelf een onderzoek ("bezoek") instellen naar de financiële misdaden van Jeruzalem en hun slechte daden "*met lampen*" aan het licht brengen, dat wil zeggen door Zijn Woord. **Psalm 119:105** zegt:

105 **Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.**

Degenen die geestelijk stagneren, zijn in wezen atheïsten, die ontkennen dat er een God is die mensen verantwoordelijk houdt voor hun daden.

Zacharia 1:13 zegt:

13 "Bovendien zal hun rijkdom worden geplunderd en hun huizen zullen verlaten achterblijven; ja, zij zullen huizen bouwen, maar er niet wonen, en wijngaarden aanplanten, maar hun wijn niet drinken."

Dit verwijst naar de vloeken van de wet voor ongehoorzaamheid. **Deuteronomium 28:30** zegt:

30 "U zult een vrouw trouwen, maar een andere man zal haar onteren; u zult een huis bouwen, maar u zult er niet in wonen; u zult een wijngaard planten, maar u zult de vruchten ervan niet eten."

Dit wordt herhaald in **Amos 5:11**:

(11) **Daarom, omdat u de armen zware huur oplegt en een** onrechtvaardige belasting **in graan van hen eist, hoewel u huizen van goed gehouwen stenen hebt gebouwd, zult u daar niet in wonen; u hebt wijngaarden geplant, maar u zult hun wijn niet drinken.**

In plaats van veiligheid, welvaart en het genot van hun arbeid, worden zij geconfronteerd met *onteigening*: anderen zullen nemen wat zij hebben gebouwd en geplant. Dit bewijst dat God trouw is in zowel zegeningen *als* oordeel.

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, deel 4, De dag des Heeren

Zefanja 1:14-16 geeft ons een uitgebreid beeld van de dag des Heeren.

14 De grote dag van de Heer is nabij, hij komt snel dichterbij; luister, de dag van de Heer! Daarin roept de krijger bitterlijk. 15 Een dag van toorn is die dag, een dag van benauwdheid en nood, een dag van verwoesting en verwoesting, een dag van duisternis en somberheid, een dag van wolken en dikke duisternis, 16 een dag van trompet [*shofar*] **en strijdkreet tegen de versterkte steden en de hoge hoektorens.**

De profeet vertelt ons dat de dag des Heeren op handen is, "*nabij*" en "*zeer spoedig zal komen*". Het stond vast dat Babylon spoedig zou komen om de stad te veroveren en uiteindelijk te vernietigen. Toch weten we dat de verwoesting van in 586 v.Chr. de profetie niet volledig vervulde. Het was slechts een voorbode van een grotere verwoesting die nog zou komen, want vele eeuwen later schreef Paulus in **1 Thessalonicenzen 5:2, 3**:

2 Want u weet zelf heel goed dat de dag van de Heer zal komen als een dief in de nacht. 3 Terwijl zij zeggen: "Vrede en veiligheid!", zal het onheil hen plotseling overvallen, zoals weeën een zwangere vrouw, en zij zullen niet ontkomen.

Opnieuw schrijft hij in **2 Tessalonicenzen 2:3**:

3 **Laat u door niemand op enigerlei wijze misleiden, want die** dag [de dag des Heeren] **zal niet komen voordat eerst de afval is gekomen en de mens der wetteloosheid is geopenbaard** ["onthuld, blootgesteld"]**, de zoon des verderfs.**

Sommigen geloven dat de dag des Heeren de dag was waarop Christus werd gekruisigd. Paulus weerlegt dit effectief in zijn brieven aan de gemeente in Thessaloniki.

Paulus en de andere apostelen keken ongetwijfeld uit naar de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen in 70 n.Chr., maar ook dit was een voorbode van nog grotere dingen die aan het einde der tijden zouden komen. In de eerste eeuw dachten de apostelen dat Christus tijdens hun leven zou terugkeren, en toen de Romeinen Jeruzalem verwoestten, dachten velen dat dit de uiteindelijke vervulling van de dag des Heeren was.

De preteristische visie leert vandaag de dag dat alle profetieën in 70 n.Chr. in vervulling zijn gegaan. Zij leert dat Christus in 70 n.Chr. is teruggekeerd en dat wij sindsdien in het Koninkrijk leven. Hun bewijzen richten zich op de profetieën over de dag des Heeren en de verwoesting van Jeruzalem. Zij houden echter geen rekening **met Jeremia 19:10** , **11**, waarin wordt geprofeteerd dat de stad verwoest zou worden en nooit meer hersteld (of herbouwd) zou worden. Jeruzalem werd na 70 n.Chr. herbouwd, wat betekent dat de uiteindelijke vervulling van zijn profetie nog moet plaatsvinden. Jeremia , 11, die voorspelt dat de stad verwoest zou worden en nooit meer hersteld (of herbouwd) zou worden.

Vele jaren geleden sprak ik op een bijbelconferentie samen met een vooraanstaande preterist. Ik vroeg hem specifiek om commentaar te geven op **Jeremia 19:10** , **11** om te zien of het preterisme rekening had gehouden met deze profetie. Hij was hier niet van op de hoogte. Ik vroeg hem ook of hij begreep hoe de feestdagen de twee komsten van Christus voorspelden. Ik ontdekte dat hij zeer weinig kennis had over de feesten.

Een derde vraag die ik hem stelde, was wat hij begreep van de boodschap van het zoonschap. Hij zei dat hij daar helemaal niet veel van af wist. Het is duidelijk dat de zonen van God zich in 70 n.Chr. niet hebben gemanifesteerd, dus probeert het preterisme het Koninkrijk te vestigen tijdens de heerschappij van 'Saul', in de veronderstelling dat dit alles is wat er is.

Paulus leerde ook dat Hagar allegorisch het aardse Jeruzalem vertegenwoordigde en daarom 'uitgestoten' moest worden (Galaten **4:30**). Hagar verliet zelf tweemaal het huis van Abraham (**Genesis 16:6**; **21:14**). Toen zij de eerste keer vertrok, vanwege de harde behandeling door Sara, werd zij door een engel opgewacht die haar zei terug te keren (**Genesis 16:9**). Het lijkt erop dat haar harde behandeling symbool stond voor de Romeinse belegering in 70 n.Chr. De tweede keer echter zei God zelf tegen Abraham dat hij haar moest

wegsturen, en deze keer werd zij voorgoed verstoten. Dit profetische patroon zal in onze tijd in vervulling gaan, samenvallend met de dag des Heeren.

Wanneer Zefanja zegt dat deze dag "*nabij* is *en zeer snel komt*", moeten we daarom begrijpen dat dit vanuit het perspectief van onsterfelijkheid wordt gezegd. Vanuit ons sterfelijke perspectief betekent "*zeer* snel" *tijdens ons leven*. Ik heb vele jaren geleden geleerd dat wanneer God "spoedig" of "*snel*" zegt, dit duizenden jaren kan betekenen, zoals we kunnen zien in **Openbaring 22:12** ,

12 "Zie, Ik kom spoedig, en Mijn loon is met Mij, om een ieder te vergelden naar wat hij gedaan heeft."

Opnieuw belooft **Openbaring 22:20** : "*Ja, ik kom spoedig*." Deze beloften werden geschreven in 96 n.Chr., toen Johannes in ballingschap leefde op het eiland Patmos (**Openbaring 1:9**).

Vernietiging en rampspoed

De taal van Zefanja weerspiegelt die van eerdere profeten. **In Amos 5:18-20** staat:

18 Helaas, u die verlangt naar de dag van de Heer, wat zal de dag van de Heer voor u betekenen? 19 Het is alsof iemand op de vlucht is voor een leeuw en een beer tegenkomt, of naar huis gaat, zijn hand tegen de muur steunt en door een slang wordt gebeten . 20 Zal de dag van de Heer niet duisternis zijn in plaats van licht, zelfs somberheid zonder enige helderheid?

Met andere woorden, er is geen ontsnappen aan voor degenen die geen berouw tonen. Als zij aan het ene ontsnappen, zullen zij door het andere worden getroffen. Waarom zou iemand verlangen naar de dag des Heeren, tenzij hij gelooft dat hij aan de gevolgen ervan zal kunnen ontsnappen? De profeet lijkt zich tot gelovigen te richten, omdat ongelovigen niets zouden weten over de dag des Heeren, noch zouden zij zulke profetieën geloven, zelfs als zij ze zouden horen. Misschien was dit een voorbode van het geloof in de opname vóór de verdrukking, waarbij gelovigen beweren dat zij vóór deze verdrukking naar de hemel zullen ontsnappen. Maar Jezus zei tegen Zijn discipelen in **Mattheüs 24:29**:

29 Maar onmiddellijk na de verdrukking van die dagen zal de zon verduisterd worden en zal de maan haar licht niet meer geven, en de sterren zullen uit de hemel vallen, en de krachten van de hemel zullen wankelen. 30En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen in de hemel, en dan zullen alle volken van de aarde rouwen, en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met macht en grote heerlijkheid.

Ik heb in andere studies aangetoond dat de verdrukking veel langer duurde dan slechts zeven jaar. Ze begon in feite in 604 v.Chr., toen Babylon Jeruzalem veroverde. De grote verdrukking zou zeven tijden duren, wat in langetermijn-profetieën neerkomt op 7 x 360 jaar. Het omvat de gehele ballingschap onder de heerschappij van Babylon, Perzië, Griekenland, Rome en de 'kleine hoorn', een uitbreiding van Rome.

Het is echter waar dat er aan het einde van deze verdrukking een laatste periode van zeven jaar is waarin we een toename van de moeilijkheden zien. Dit is de dag des Heeren. Het doel ervan is om deze rijken omver te werpen om Zijn Koninkrijk te vestigen. Zoals we zullen zien in de profetie van Zefanja, is de toorn van God gericht op de onderdrukkende systemen van goddeloze regeringen en zal God Zijn volk te midden van dat oordeel beschermen.

De bazuin

Zefanja 1:16 zegt dat de dag van de Heer "*een dag van trompetgeschal en strijdkreet*" is. De trompet is in dit geval een sjofar, in plaats van de klokvormige metalen trompet die Mozes in **Numeri 10:1-4** heeft uitgevonden. De zilveren trompet vertegenwoordigt het feest van de trompetten, Rosj Hasjana. De sjofar vertegenwoordigt de Grote Verzoendag (of Jubeljaar). De dag van de Heer lijkt zich dus te concentreren op de Grote Verzoendag, waarop de mensen werden opgeroepen om te vasten en te rouwen. Deze dag herdenkt de dag waarop het volk weigerde het Koninkrijk binnen te gaan toen tien van de twaalf verkenners een slecht verslag gaven (**Numeri 14:1**).

Joël 2:1, **2** brengt de sjofar ook in verband met de dag des Heeren, door te zeggen:

1Blaas de trompet [*shofar*] **in Sion, en sla alarm op Mijn heilige berg! Laat alle inwoners van het land beven, want de dag van de Heer**

komt; hij is zeker nabij, ²een dag van duisternis en somberheid, een dag van wolken en dikke duisternis….

De Grote Verzoendag (Jom Kipoer) heeft een tweeledig doel. Voor degenen die het geloof ontberen om de reuzen onder ogen te zien en het Koninkrijk binnen te gaan, is het een dag van vasten en berouw. Voor de overwinnaars is het het Jubeljaar, een dag van vreugde en jubel. De dag des Heeren is dus niet alleen bedoeld als een tijd van vernietiging, maar ook als een tijd van berouw voor de ongelovigen – inclusief christenen die voldoende rechtvaardigend geloof (Pascha) hadden om "Egypte" te verlaten, maar die het verheerlijkende geloof missen dat nodig is om het Loofhuttenfeest te vervullen.

Tot die dag aanbreekt, is er nog tijd voor alle mensen om zich te bekeren en hun geloof te versterken tot het niveau dat nodig is om een overwinnaar te worden.

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, deel 5, De oplossing

Na de beschrijving van de dag des Heeren, zegt **Zefanja 1:17** , **18**:

[17]Ik zal ellende brengen over de mensen, zodat zij zullen wandelen als blinden, omdat zij tegen de Heer hebben gezondigd; en hun bloed zal worden uitgestort als stof en hun vlees als mest. [18]Noch hun zilver, noch hun goud zal hen kunnen redden op de dag van de toorn van de Heer. En de hele aarde [*eretz*, 'land of aarde'] **zal worden verteerd door het vuur van Zijn jaloezie. Want Hij zal een volledig einde maken, zeker, een angstaanjagend einde, aan alle bewoners van de aarde** [*eretz*]**.**

Dit is het hoogtepunt van de profeet's openingsprofetie over de dag des Heeren. Het is een tijd van volledige vernietiging , "*van alle inwoners van het land*". Het Hebreeuwse woord *eretz* verwijst naar het land in tegenstelling tot de zee. In de King James Version wordt het woord "land" twee keer zo vaak gebruikt als "aarde". Zefanja bedoelde niet dat iedereen op aarde zou sterven. Hij sprak specifiek over het land Juda, dat op het punt stond te worden veroverd door het Babylonische leger, en waarvan de inwoners naar Babylon zelf zouden worden verbannen.

Zelfs de welgestelden onder hen zullen zich niet uit deze ramp kunnen kopen. In zulke tijden zullen de overwinnaars al hun zilver en goud voor zichzelf nemen, en de welgestelden zullen geen onderhandelingsmacht hebben, geen invloed. Hun zilver en goud zullen gewoon in beslag worden genomen. Ze zullen ook de rechter niet kunnen omkopen, want God volgt Zijn eigen wet in **Exodus 23:8**:

(8) U mag geen steekpenningen aannemen, want steekpenningen verblinden de helderzienden en ondermijnen de zaak van de rechtvaardigen.

De ballingen zelf "*zullen wandelen als blinden*", maar dit geeft aan dat zij niet allemaal zullen worden gedood, maar uit het land zullen worden verwijderd.

God zal hen verblinden, niet letterlijk, maar geestelijk, om de wet van de verdrukking in **Leviticus 26:16** te vervullen, waarin staat dat God "*de ogen* zal *doen wegkwijnen*". Nogmaals, **Deuteronomium 28:28** , **29** beschrijft het goddelijke oordeel voor het overtreden van het verbond.

[28]De Heer zal u treffen met waanzin en blindheid en verwarring van hart; [29]en u zult tasten in het middaguur, zoals een blinde tast in het donker, en u zult geen voorspoed hebben in uw wegen; maar u zult alleen maar voortdurend onderdrukt en beroofd worden, zonder dat iemand u redt.

In **Romeinen 11:1-7** vertelt Paulus ons dat alleen de overblijfselen van genade de belofte van God kunnen zien. In de tijd van Elia waren dat slechts 7.000 mannen van een bevolking van meer dan een miljoen mensen. **Romeinen 11:7** concludeert:

[7]Wat dan? Wat Israël zoekt, heeft het niet verkregen, maar de uitverkorenen hebben het verkregen, en de rest is verhard ["verblind", KJV].

De overblijfselen van genade zijn dus de "uitverkorenen". Paulus verwees specifiek naar degenen die geloven dat Jezus de Messias is. De meerderheid van de Joden verwierp Jezus ronduit of volgde gewoon de beslissing van hun religieuze leiders die Hem kruisigden. Hoe dan ook, zij behoorden niet tot Gods uitverkoren volk, maar behoorden tot de verblindden.

De vervulling in de eindtijd wordt beschreven in **Jesaja 29:1-6** , waar de profeet spreekt over het vurige einde van Jeruzalem. **Jesaja 29:7** , **8** beschrijft het onvermogen van het buitenlandse leger om het land in te nemen en er zelf te gaan wonen. De profeet zegt dat het zal zijn als een droom , waarin zij eten en drinken, maar wanneer zij ontwaken, zullen zij nog steeds honger en dorst hebben. Dit is de manier waarop de profeet ons vertelt dat hun "droom" om het land in te nemen illusoir zal zijn, omdat uiteindelijk niemand daar zal kunnen wonen vanwege de nucleaire fall-out.

Hoe goddelijk oordeel te vermijden

Het tweede hoofdstuk van Zefanja begint met de oplossing voor het probleem. De oplossing is eenvoudig, hoewel de geschiedenis laat zien dat slechts een kleine minderheid daadwerkelijk die weg volgt. **Zefanja 2:1-3** zegt:

[1]Komt bijeen, ja, komt bijeen, o volk zonder schaamte. [2]Voordat het besluit van kracht wordt – de dag gaat voorbij als kaf – voordat de brandende toorn van de Heer over u komt, [3]zoekt de Heer, allen die nederig zijn op aarde [*eretz*, 'land'] **en Zijn verordeningen hebben uitgevoerd; zoekt gerechtigheid, zoekt nederigheid [ ]. Misschien zult u verborgen worden op de dag van de toorn van de Heer.**

De profeet maant de mensen van het land aan om zich te bekeren *'voordat het besluit van kracht wordt*'. Hun trots moet plaatsmaken voor nederigheid. Hun rebellie tegen Zijn wetten moet plaatsmaken voor aanvaarding van en gehoorzaamheid aan de wil van God. Hun wetteloosheid moet plaatsmaken voor gerechtigheid en rechtvaardigheid (uw naaste liefhebben als uzelf). Door dit te doen, kunnen zij 'verborgen' of beschermd worden tegen de vuurzee die zeker zal komen *'op de dag van de toorn van de Heer*'.

De Filistijnen worden veroordeeld

De steden van Filistia zullen ook worden veroordeeld, samen met het land Juda. **Zefanja 2:4** , **5** zegt:

[4] Want Gaza zal verlaten worden en Asjkelon een woestenij; Asdod zal op de middag worden verdreven en Ekron zal worden ontworteld. [5] Wee de bewoners van de kust, het volk van de Cherethieten! Het woord van de Heer is tegen u, o Kanaän, land van de Filistijnen; en Ik zal u vernietigen, zodat er geen bewoner meer zal zijn.

Er waren vijf belangrijke steden van de Filistijnen. Vier daarvan worden hier genoemd. Alleen Gath werd weggelaten, waarschijnlijk omdat die stad al verwoest was. De Cherethieten waren een specifieke groep Filistijnen waarvan de naam 'beulen' of lijfwachten betekent. Bedenk dat 600 Cherethieten de lijfwachten van David waren, die hem trouw bleven toen Absalom de troon usurpeerde (**2 Samuël 15:18**). Blijkbaar waren er andere Cherethieten die goddeloos bleven en later onder het goddelijke oordeel vielen.

De Filistijnen waren oorspronkelijk afkomstig uit Kreta en hadden zich met toestemming van Egypte langs de kust gevestigd. Zij behoorden niet tot het volk van Kanaän, maar omdat zij in het land Kanaän woonden, werden zij vaak geïdentificeerd als Kanaänieten, dat wil zeggen inwoners van Kanaän.

De Babyloniërs veroverden inderdaad zowel Filistia als Juda, die beide valse goden aanbaden. Juda was natuurlijk meer schuldig, omdat het in **Exodus 19:8** gehoorzaamheid had gezworen, maar zijn gelofte (verbond) had genegeerd. Niettemin aanbaden de Filistijnen valse goden en offerden ze baby's, in de hoop gezegend te worden.

Wanneer we de moderne vervulling van de dag des Heeren bestuderen, kunnen we niet anders dan de oorlog in Gaza in verband brengen met de profetie van Zefanja. Sommige van de oorspronkelijke Filistijnse steden maken nu deel uit van de zionistische staat, maar met name Gaza wordt belegerd en dreigt etnisch gezuiverd te worden. Sommigen zien dit in het licht van de uitspraak van de profeet: "*Gaza zal verlaten worden*", en proberen daarmee de Israëlische genocide te rechtvaardigen.

Toch neemt Zefanja Gaza alleen maar op in zijn algemene uitspraak over het oordeel over het hele land, inclusief het land Juda en Jeruzalem. Het is belangrijk op te merken dat de profeet alleen maar een feit vermeldde, namelijk dat Gaza vernietigd zou worden als gevolg van Gods oordeel over Juda. Hij rechtvaardigde de zionisten niet voor hun daden, noch keurde hij op enigerlei wijze hun beleid van etnische zuivering goed.

Wij zijn ons ervan bewust dat God mensen en naties vaak beoordeelt naar hun eigen maatstaven. De profeet Nathan gaf koning David bijvoorbeeld de gelegenheid om genade te tonen nadat hij Uria had vermoord om zijn vrouw (Batseba) te kunnen nemen. Dit verhaal wordt verteld in **2 Samuël 12:1-7**. God beoordeelde David vervolgens naar zijn eigen maatstaven. Dit is ook de reden waarom Jezus in **Mattheüs 7:2** zei:

[2] want met het oordeel waarmee u oordeelt, zult u worden geoordeeld, en met de maat waarmee u meet, zal u worden gemeten.

Naar mijn mening zullen de zionisten worden beoordeeld volgens hun eigen strenge maatstaven, waarmee zij de Palestijnen zonder gerechtigheid of genade hebben beoordeeld.

Wie zal de profetie vervullen – en waar?

We weten op dit moment nog niet of de zionisten erin zullen slagen om de bevolking van Gaza volledig te verdrijven. Echter, **Zefanja 2:6** , **7** lijkt erop te wijzen dat dit zal gebeuren:

6 De kust zal dan weidegronden worden, met grotten voor herders en schaapskooien voor kudden. (7) De kust zal bestemd zijn voor de overblijfselen van het huis van Juda; zij zullen daar weiden. In de huizen van Asjkelon zullen zij 's avonds rusten, want de Heer, hun God, zal voor hen zorgen en hun geluk herstellen.

Deze profetie werd vervuld toen de overblijfselen van Juda terugkeerden uit hun Babylonische ballingschap. Tijdens de Hasmoneese periode (2e eeuw v.Chr.) veroverde de Joodse leider Johannes Hyrcanus Filistijnse steden, waaronder Ashkelon en het gebied van Gaza. In de tijd van Christus omvatte Judea het grootste deel van de kuststreek.

In die tijd verwees het overblijfsel van Juda naar de weinige Joden die Babylon hadden verlaten en naar het oude land waren geëmigreerd om de nieuwe natie weer op te bouwen. Later, na de tijd van Christus, kreeg het overblijfsel een nieuwe en diepere betekenis. Dit is Paulus' idee van het overblijfsel van genade. Als de zionisten zich werkelijk hadden bekeerd van hun afwijzing van Jezus Christus, zouden zij kunnen worden beschouwd als onderdeel van dit overblijfsel. Zij keerden echter terug zonder berouw en werden daarom gediskwalificeerd.

Aangezien Jesaja 29 een volledige verwoesting van het land op de dag des Heeren voorspelt, is het voor zionisten niet mogelijk om de profetie van Zefanja te vervullen. Het overblijfsel van Juda moet vandaag de dag worden gedefinieerd zoals God het ziet, niet zoals mensen het zien. **Romeinen 2:28**, **29** geeft ons die duidelijke definitie van Juda:

28Want niet wie uiterlijk een Jood [Judeeër] **is, is een Jood, en niet wat uiterlijk aan het vlees wordt besneden, is besnijdenis. 29Maar wie innerlijk een Jood is, is een Jood, en besnijdenis is die van het hart, door de Geest, niet door de letter; en zijn lof** [status als Judeeër] **komt niet van mensen, maar van God.**

Juda betekent 'lof'. Paulus stelt dat als iemand die naam geen eer aandoet, hij volgens Gods definitie geen Judeeër is. Vleselijke besnijdenis kan niemand tot een Judeeër maken. Alleen degenen wier hart besneden is, noemt God een Judeeër.

Zefanja 2:6, 7 is dus van toepassing op andere mensen dan ongelovige zionisten, ook al noemen de meeste mensen hen Joden. De vervulling van Zefanja's profetie is voor gelovigen wier hart is besneden als teken van het Nieuwe Verbond. Zij zullen het land bewonen, en dat land is het *'betere* land' dat Abraham zocht (**Hebreeën 11:16**).

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, deel 6, Moab, Ammon en Edom

Zefanja 2:8 breidt de vernietiging van de dag des Heeren uit tot Moab en Ammon:

8 "Ik heb het gespot van Moab en het gescheld van de zonen van Ammon gehoord, waarmee zij Mijn volk hebben bespot en zich arrogant hebben opgesteld tegenover hun grondgebied. 9Daarom, zo waar Ik leef, spreekt de Heer der heerscharen, de God van Israël, Moab zal zeker worden als Sodom en de zonen van Ammon als Gomorra: een plaats bezeten door distels en zoutputten, en een eeuwige woestenij. Het overblijfsel van Mijn volk zal hen plunderen en de rest van Mijn volk zal hen erven."

Moab en Ammon waren de kinderen van Lot en zijn dochters (**Genesis 19:36-38**). Hoewel Lot en zijn dochters, die aan de vernietiging van Sodom en Gomorra ontsnapten, vertelt Zefanja ons dat de volken die uit hen voortkwamen, net als Sodom en Gomorra verwoest zullen worden. Tot op de dag van vandaag zijn er torenachtige structuren en kliffen van gekristalliseerd zout, vooral rond de berg Sodom (een bergrug van puur steenzout nabij de zuidwestelijke oever van de Dode Zee). Het hele gebied is dor, droog en onherbergzaam, net zoals in de bijbelse beschrijvingen.

Het grondgebied van Moab en Ammon is nu voornamelijk het Koninkrijk Jordanië, gelegen ten oosten van de Jordaan en de Dode Zee. Door de nabijheid van de moderne zionistische staat is het kwetsbaar voor de nucleaire aanval die wordt voorspeld in **Jesaja 29:1-6** , omdat nucleaire fall-out zich over de landsgrenzen verspreidt. Het lijkt erop dat het westelijke deel van Jordanië op de dag des Heeren even onbewoonbaar zal worden als de moderne Israëlische staat.

De waarschuwing van Mozes

Mozes leek dit ook te suggereren in zijn waarschuwing aan Israël. In **Deuteronomium 29:20-23** zegt hij:

(20)De Heer zal hem [de afgodendienende Israëlieten] nooit willen vergeven, maar de toorn van de Heer en Zijn jaloezie zullen tegen die man branden, en elke vloek die in dit boek staat geschreven, zal op hem rusten, en de Heer zal zijn naam uit de hemel uitwissen. 21 Dan zal de Heer hem uit alle stammen van Israël uitkiezen voor tegenspoed, overeenkomstig alle vloeken van het verbond die in dit wetboek [d.w.z. Deuteronomium 28] **staan geschreven. 22 Wanneer de komende generatie, uw zonen die na u opstaan en de vreemdeling die uit een ver land komt, de plagen van het land en de ziekten zien waarmee de Heer het heeft getroffen, zullen zij zeggen: 23 "Het hele land is zwavel en zout, een brandende woestenij, onbezaaid en onvruchtbaar, en er groeit geen gras in, zoals de omverwerping v , Sodom en Gomorra, Adma en Zeboïm, die de Heer in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid heeft omvergeworpen."**

Mozes profeteerde dus het gevolg van Israëls aanbidding van valse goden. Toen Israël en Juda vele eeuwen later in ballingschap werden gevoerd, was hun vernietiging, hoewel verschrikkelijk, niet te vergelijken met de verwoesting van Sodom en Gomorra. Het land was niet bezaaid met zoutputten, noch was het *'een brandende woestenij, onbezaaid en onvruchtbaar*'. Pas in Jesaja 29 wordt in Jesaja's profetie onthuld dat een dergelijke totale vernietiging onvermijdelijk is.

Jeremia's waarschuwing

Zelfs Jeremia voegt iets toe aan deze openbaring van het oordeel. **Jeremia 23:14** zegt:

14Ook onder de profeten van Jeruzalem heb ik iets verschrikkelijks gezien: overspel plegen en in leugens wandelen; en zij versterken de handen van de boosdoeners, zodat niemand zich van zijn goddeloosheid heeft bekeerd. Zij zijn allen voor Mij geworden als Sodom, en haar inwoners als Gomorra.

Over de verwoesting van Jeruzalem zegt de profeet verder in **Klaagliederen 4:6** : "*Want de ongerechtigheid van de dochter van mijn volk is groter dan de zonde van Sodom.*" Met andere woorden, zij verdienen het oordeel meer dan Sodom.

Ook Edom zal op dezelfde manier worden veroordeeld. **Jeremia 49:17** , **18** zegt:

17Edom zal een voorwerp van afschuw worden; iedereen die erlangs komt, zal ontzet zijn en zuchten over al zijn verwondingen. 18"Net als de vernietiging van Sodom en Gomorra en hun buursteden", zegt de Heer, "zal niemand daar wonen, noch zal een mensenkind er verblijven."

Net als Moab en Ammon bestaat het volk van Edom niet langer onder zijn oorspronkelijke naam. Edom (Grieks: Idumea) werd in 126 v.Chr. veroverd door Juda. Het volk kreeg de keuze om zich tot het jodendom te bekeren of in ballingschap te worden gevoerd. Zij kozen ervoor zich te bekeren, zoals Josephus ons vertelt in zijn *Antiquities of the Jews*, XIII, ix, 1. Hier lezen we:

Hyrcanus veroverde ook Dora en Marissa, steden in Idumea, en onderwierp alle **Idumeërs**; hij stond hen toe in dat land te blijven, op voorwaarde dat zij zich zouden laten besnijden en de wetten van de Joden zouden naleven. Zij verlangden zo sterk om in het land van hun voorvaderen te wonen, dat zij zich onderwierpen aan de besnijdenis en de overige gebruiken van de Joden. Op dat moment gebeurde er met hen dat **zij voortaan niets anders waren dan Joden**."

Alle eindtijdprofetieën over Edom (, Maleachi **1:1-4** , bijvoorbeeld) moeten nog in vervulling gaan binnen een bepaald deel van het wereldwijde jodendom. Maleachi spreekt over het verlangen van Edom om terug te keren naar het oude land en het opnieuw op te bouwen. De zionisten voldoen aan deze beschrijving. (Voor een uitgebreidere uitleg, zie hoofdstuk 2 van mijn boek *Who is a Jew*?)

https://godskingdom.org/studies/books/who-is-a-jew/chapter-2-genealogical-and-converted-jews/

De waarschuwing van Johannes

In **Openbaring 11:8** verbindt de apostel Jeruzalem met Sodom zelf, door te zeggen:

[8]En hun lichamen [die van de twee getuigen] **zullen op straat liggen in de grote stad die in mystieke zin** [*pneumatikos*, 'geestelijk'] **Sodom en Egypte wordt genoemd, waar ook hun Heer gekruisigd werd.**

Johannes lijkt zich vooral te richten op het immorele karakter van Jeruzalem en op de slavernij van Egypte; niettemin impliceert het een goddelijk oordeel over Jeruzalem, vergelijkbaar met Gods oordeel over zowel Egypte als Sodom. Zefanja vertelt ons dus dat het Koninkrijk Jordanië op dezelfde manier zal worden verwoest als Jeruzalem. Bovendien zou dit in de toekomst moeten gebeuren, dat wil zeggen nadat Johannes het boek Openbaring had geschreven.

Jezus zelf zei tegen zijn discipelen in **Mattheüs 10:14**, **15**:

[14] Wie u niet ontvangt en niet naar uw woorden luistert, schudt het stof van uw voeten wanneer u dat huis of die stad verlaat. [15] Voorwaar, ik zeg u: het zal voor het land van Sodom en Gomorra op de dag des oordeels draaglijker zijn dan voor die stad.

De twee getuigen in Openbaring 11 zouden door het volk van Jeruzalem worden verworpen en gedood vanwege hun getuigenis van het evangelie van Christus. Jezus vertelde Zijn discipelen wat het gevolg zou zijn van Jeruzalems verwerping van het evangelie.

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, deel 7, Ethiopië en Assyrië

God rechtvaardigt Zijn oordeel over Moab en Ammon in **Zefanja 2:10** , **11**,

[10]Dit zullen zij ontvangen als vergelding voor hun hoogmoed, omdat zij het volk van de Heer der heerscharen hebben bespot en zich arrogant hebben opgesteld. [11]De Heer zal voor hen verschrikkelijk zijn, want Hij zal alle goden van de aarde uithongeren; en alle kustlanden van de volken zullen zich voor Hem buigen, ieder vanuit zijn eigen plaats.

Het is opmerkelijk dat God geen melding maakt van de afgoderij van Moab en Ammon, noch hen specifiek veroordeelt voor het aanbidden van Molech (**Leviticus 18:21**) en Milkom (**1 Koningen 11:5**). In plaats daarvan worden zij veroordeeld voor hun trots en arrogantie , wat vooral blijkt uit hun vreugde toen Israël en Juda door God werden veroordeeld.

De Moabieten en Ammonieten verleidden de Israëlieten om de God van Israël te verlaten en Molech en Milkom te aanbidden. Daarom dragen zij een deel van de schuld voor Gods oordeel over Israël en Juda. Maar in hun arrogantie dachten zij dat zij immuun waren voor het oordeel van Jahweh. In die tijd geloofde men algemeen dat de goden lokale goden waren, die elk aanbidding eisten van degenen die in de gebieden woonden die zij als hun eigendom beschouwden.

De belangrijkste les hier is dat wanneer God een mens of een volk veroordeelt, anderen zich niet mogen verheugen over hun rampspoed. Zij moeten nuchter blijven en bedenken dat God onpartijdig is in Zijn oordelen (**Deuteronomium 16:19**). Zich verheugen wanneer God anderen veroordeelt, suggereert dat zij denken dat zij zelf immuun zijn voor hetzelfde oordeel. Maar "*allen hebben gezondigd*" (**Romeinen 3:23**), en het is alleen dankzij Gods genade dat wij zelf aan een soortgelijk oordeel ontsnappen.

In **Leviticus 18:24-28** waarschuwde Mozes Israël:

24 Verontreinigt u niet met deze dingen, want door al deze dingen zijn de volken, die Ik voor uw aangezicht verdrijf, verontreinigd geworden. 25 Het land is verontreinigd, daarom heb Ik het gestraft, zodat het land zijn inwoners heeft uitgespuwd. 26 Maar u moet Mijn inzettingen en Mijn verordeningen onderhouden en geen van deze gruweldaden doen, noch de inboorling, noch de vreemdeling die bij u verblijft 27 (want de mannen van het land die vóór u waren, hebben al deze gruweldaden gedaan, en het land is verontreinigd); 28 opdat het land u niet uitbraakt, indien u het verontreinigt, zoals het het volk dat vóór u was, heeft uitgebraakt.

Het is belangrijk om op te merken dat God niet partijdig was ten opzichte van Israël. God gaf Israël ook geen vrijbrief om straffeloos te zondigen. Hoewel velen van hen misschien geloofden dat God hen zou sparen vanwege hun genealogische band met Abraham, werd een dergelijke opvatting telkens weer weerlegd wanneer God hen in gevangenschap bracht – en hen uiteindelijk uit het land verbande. In feite stelde God hen meer verantwoordelijk dan de Kanaanieten, omdat de wetten van God aan hen waren geopenbaard.

Waarschuwing aan Ethiopië

Zefanja 2:12 geeft een waarschuwing aan Ethiopië, gelegen ten zuiden van Egypte:

12Ook u, Ethiopiërs, zult door mijn zwaard worden gedood.

18:1-7 18:1 Dit korte oordeel was een aanvulling op het woord dat een eeuw eerder aan de profeet was gegeven in **Jesaja 12**:1-2. **In Jesaja 12**:**2** staat:

1 Wee, o land van zoemende vleugels, dat voorbij de rivieren van Kush [Ethiopië] **ligt, 2 … waarvan het land door rivieren wordt verdeeld.**

Ethiopië, onder koning Piye, viel Egypte binnen in 747 v.Chr. De Ethiopische dynastie, bekend als de 25e dynastie, regeerde over Egypte tot 656 v.Chr., toen de Assyriërs hen uiteindelijk versloegen en uit Egypte verdreven. Zefanja en Jeremia begonnen ongeveer twintig jaar later in Juda te profeteren. We

moeten ook opmerken dat **Jesaja 18: 7**, **8** spreken over een latere tijd waarin Ethiopië de God van Israël zou aanbidden.

7Op dat moment zal er een eerbetoon worden gebracht aan de Heer der heerscharen door een volk dat lang en glad is, zelfs door een volk dat alom gevreesd wordt, een machtige en onderdrukkende natie, wier land door rivieren wordt verdeeld – naar de plaats van de naam van de Heer der heerscharen, namelijk de berg Sion.

Dit werd uiteraard niet vervuld tijdens de tijd van het Oude Verbond; daarom moet het nog worden vervuld op een manier die past bij het Nieuwe Verbond. Zoals ik in andere geschriften heb aangetoond, was de berg Sion de zetel van de regering van het Oude Verbond in het aardse Jeruzalem, terwijl nu de berg Sion de nieuwe zetel van de regering is voor het hemelse Jeruzalem (**Hebreeën 12:22 KJV**). Sion is de berg Hermon (**Deuteronomium 4:48**) ten noorden van Israël. Het is de plaats van Jezus' transfiguratie.

https://godskingdom.org/studies/tracts/sionism-vs-zionism/

De bekering van Ethiopië zal ongetwijfeld deel uitmaken van de algemene profetie in **Zefanja 2:11** , waarin staat: "*Hij zal alle goden van de aarde uithongeren*." Met andere woorden, niemand zal offers van vlees en drank brengen aan valse goden, omdat alle naties de enige ware God zullen erkennen.

Waarschuwing aan Assyrië

Hoewel God Nineve, de hoofdstad van Assyrië, spaarde nadat de koning en het volk zich bekeerden na de prediking van Jona, keerden zij al snel terug naar hun vroegere manier van aanbidding. Het is moeilijk om de religieuze cultuur van een volk te veranderen zonder hen gedurende meerdere generaties de wetten van God te onderwijzen.

t **Zefanja 2:13-15** geeft een waarschuwing aan Assyrië:

13En Hij zal Zijn hand uitstrekken tegen het noorden en Assyrië vernietigen, en Hij zal Nineve tot een woestenij maken, dor als de woestijn. 14Kudden zullen in haar midden liggen, alle dieren die in kudden rondzwerven; zowel de pelikaan als de egel zullen in de

toppen van haar pilaren nestelen. Vogels zullen zingen in de ramen, verwoesting zal aan de drempel zijn, want Hij heeft het cederwerk blootgelegd. 15Dit is de uitbundige stad die veilig woont, die in haar hart zegt: "Ik ben, en er is niemand naast mij." Hoe is zij een verwoesting geworden, een rustplaats voor dieren! Iedereen die langs haar komt, zal sissen en minachtend met zijn hand zwaaien.

De Babyloniërs kwamen in opstand tegen de heerschappij van Assyrië. Ze sloten een bondgenootschap met de Meden en verwoestten Nineve in 612 v.Chr. na een belegering van drie maanden. Assyrië was in 627 v.Chr. na de dood van koning Assurbanipal verzwakt. Tegen die tijd waren zowel Zefanja als Jeremia begonnen met het voorspellen van de ondergang van Juda.

De Meden en Babyloniërs verwoestten Nineve volledig. De Assyrische overlevenden hergroepeerden zich in Harran en later in Karkemish, waar zij een alliantie sloten met Egypte (Jeremia **46:2**). Hun definitieve nederlaag bij Karkemish vond plaats in 609 v.Chr. Nineve zelf herstelde zich nooit meer — het bleef bedolven onder de puinhopen en werd '*een rustplaats voor* beesten', totdat het in de 19e eeuw werd herontdekt.

De grote bibliotheek van Nineveh werd tussen 1900 en 1930 opgegraven. De tabletten die werden teruggevonden, toonden aan dat de verbannen Israëlieten waren hervestigd in het land Gamir, genoemd naar de Israëlische koning Gomri (later geschreven als Omri). Nadat Assyrië was gevallen in handen van de Babyloniërs, trokken veel van de verbannen Israëlieten noordwaarts via het Kaukasusgebergte naar Europa, waar ze bij historici algemeen bekend werden als Kaukasiërs en meer specifiek als Gamiri of Khumri (Kelten).

Omdat zij niet langer bekend stonden als Israëlieten, raakte hun oorspronkelijke identiteit als Israëlieten in de vergetelheid en werden zij de zogenaamde 'verloren stammen van Israël'.

Zie ook mijn boek: *Wie is een Israëliet*?

https://godskingdom.org/studies/books/who-is-an-israelite/

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, deel 8

In het derde hoofdstuk van Zefanja spreekt de profeet de aanklacht tegen Jeruzalem uit in het goddelijke gerechtshof en geeft hij Gods definitieve vonnis. **Zefanja 3:1** zegt:

[1]Wee haar die opstandig en verontreinigd is, de tirannieke stad!

Na in het tweede hoofdstuk van Zefanja een oordeel te hebben geveld over de omringende volken, richt de profeet zijn aandacht op Jeruzalem. De stad had heilig moeten zijn en een licht voor de volken, maar is opstandig, verontreinigd en onderdrukkend geworden. Amos 1 en 2 gebruiken een vergelijkbare tactiek, waarbij eerst de omringende volken worden veroordeeld vanwege hun afgoderij en onderdrukking, voordat Juda en Jeruzalem om dezelfde redenen worden veroordeeld.

Door eerst de omringende volken te veroordelen, krijgen de profeten een geïnteresseerd publiek, dat graag naar dergelijke zaken luistert. Echter, God is onpartijdig in Zijn oordelen, en Jeruzalem wordt daarom veroordeeld voor het begaan van dezelfde zonden als de andere volken. Dit is een tragedie van het verbond: gekozen om Gods gerechtigheid te tonen, weerspiegelen zij in plaats daarvan de volken.

De profeet noemt Jeruzalem (letterlijk) *'de tirannieke stad*' of de stad van onderdrukking, die haar naam, *Stad van Vrede*, niet eer aandeed. **Jesaja 1:10** verwijst naar Jeruzalem als Gomorra. **Jesaja 1:21** zegt: *'De trouwe stad is een hoer geworden*.' **Ezechiël 16:32** , **33** is het eens met Jesaja. **Ezechiël 22:2** noemt het *'de bloedige stad*'.

Vier aanklachten tegen Jeruzalem

In **Zefanja 3:2** beschuldigt God de tirannieke stad van vier dingen:

[2]Zij luisterde niet naar de stem, zij aanvaardde geen onderricht, zij vertrouwde niet op de Heer, zij naderde haar God niet.

Zij luisterde niet naar de profeten; zij was niet te corrigeren, zij vertrouwde op valse goden in plaats van op de Heer, en zij weigerde *'zich tot God te wenden*'. De vierde aanklacht herinnert ons aan het precedent dat werd geschapen op de berg Sinaï, toen Israël voor het eerst als natie werd georganiseerd. Toen God het volk opriep om tot Hem te naderen, weigerden zij dat. In **Exodus 20:18** staat: *'zij bleven op afstand staan*'. Vers 21 zegt*: 'Het volk bleef op afstand staan, terwijl Mozes de dikke wolk naderde waar God was*'.

Vanuit het perspectief van het Nieuwe Testament betekent dichter bij God komen '*in* Hem blijven' (**1 Johannes 2:28**). God is liefde, en wie in Hem blijft, kan liefhebben met de liefde van God. In **1 Johannes 4:16** staat:

16 Wij hebben de liefde die God voor ons heeft, leren kennen en geloven. God is liefde, en wie in de liefde blijft, blijft in God en God blijft in hem.

Niemand kan werkelijk de gedachten van God begrijpen – of zelfs Zijn liefde – tenzij men bereid is om dichter bij Hem te komen. Het lijkt erop dat het probleem in de tijd van Mozes hetzelfde was als in de tijd van Zefanja. De oorzaak van het probleem was angst – een gebrek aan liefde, want *"wie bang is, is niet volmaakt in* de liefde" (**1 Johannes 4:18**).

Het Oude Verbond was geworteld in angst; het Nieuwe Verbond is geworteld in liefde. Toen de Israëlieten weigerden om tot Hem te naderen en in Hem te blijven, slaagden zij er niet in om de liefde van God te kennen. Daarom kenden zij Zijn aard niet werkelijk. Zij kenden Hem alleen als een God met angstaanjagende macht. Evenmin begrepen zij Zijn wijsheid werkelijk, want Mozes zei in **Deuteronomium 4:5** , **6**:

5 Zie, ik heb u de wetten en rechtsregels onderwezen, zoals de Heer, mijn God, mij geboden heeft, opdat u zo zou handelen in het land dat u gaat bezitten. 6 Onderhoudt en doet ze dus, want dat is uw wijsheid en verstand in de ogen van de volken die al deze wetten zullen horen en zeggen: "Voorwaar, dit grote volk is een wijs en verstandig volk."

Toen de Israëlieten weigerden om dichter bij God te komen, stuurden zij Mozes de berg op om namens hen naar God te luisteren. Mozes ging toen alleen om de rest van de wet te ontvangen, die hij door openbaring ontving. De Geest

van God schreef vervolgens de wet in Mozes' hart (door openbaring), maar het volk zelf moest de wet op (externe) stenen tafelen ontvangen. Daarom werd de wet opgelegd aan hun onwillige vlees, dat zich verzette tegen de Heilige Geest, waardoor zij in hun dwaasheid bleven.

Aanklachten tegen burgerlijke en religieuze leiders

Jeruzalem wordt vervolgens veroordeeld vanwege haar onderdrukkende burgerlijke en religieuze leiders. **Zefanja 3:3** , **4** zegt:

3 Haar vorsten zijn brullende leeuwen, haar rechters zijn wolven in de avond; zij laten niets over voor de morgen. 4 Haar profeten zijn roekeloze, verraderlijke mannen; haar priesters hebben het heiligdom ontheiligd. Zij hebben geweld gedaan aan de wet.

De "*vorsten ... zijn brullende leeuwen*", niet geïnspireerd door de Heilige Geest, maar door de duivel. **1 Petrus 5:8** verwijst hiernaar en zegt:

8Wees nuchter van geest, wees waakzaam. Uw tegenstander, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar iemand om te verslinden.

Spreuken 28:15 zegt:

15 Als een brullende leeuw en een aanstormende beer is een goddeloze heerser over een arm volk.

Leeuwen en beren zijn krachtige dieren, waartegen de meeste mensen machteloos staan. Hetzelfde geldt voor goddeloze heersers die zonder liefde in hun hart over het volk regeren. De rechters worden vergeleken met "wolven in de avond", wanneer zij op hun prooi jagen. Zij verslinden alles, wat symbool staat voor meedogenloze hebzucht en onrechtvaardigheid. Juist degenen die de gerechtigheid zouden moeten handhaven, worden roofdieren.

Profeten zijn wispelturige, verraderlijke mannen die Gods woord verdraaien en spreken voor geld of populariteit. Priesters ontheiligen wat heilig is. In plaats van de tempel te bewaken, behandelen ze het heilige als iets alledaags en schenden ze het verbond.

Zij overtreden de wet. In plaats van de wet te onderwijzen, verdraaien zij deze en vernietigen zij de bedoeling ervan. Dit gebeurt meestal niet openlijk, maar door voorrang te geven aan hun onjuiste interpretatie van de wet. **Jesaja 29:13** zegt:

[13]Toen zei de Heer: "Omdat dit volk mij met hun woorden benadert en mij eert met hun lippendienst, maar hun hart ver van mij verwijdert, en hun eerbied voor mij bestaat uit tradities die uit het hoofd zijn geleerd" [herhaling]**.**

Traditionele interpretaties worden, zodra ze algemeen aanvaard zijn, door latere generaties herhaald en als waar en juist beschouwd. Echter, soms zijn dergelijke traditionele leringen afkomstig van mensen die niet hebben geleerd om in Hem te blijven. Zij interpreteren het woord van God dan vanuit angst in plaats van liefde, en vanuit het perspectief van het Oude Verbond in plaats van vanuit het begrip van het Nieuwe Verbond.

Jesaja 29:13 moet worden gezien in de context van vers 10, dat zegt:

[10]Want de Heer heeft een geest van diepe slaap over u uitgestort. Hij heeft uw ogen gesloten, de profeten, en Hij heeft uw hoofden bedekt, de zieners.

Met andere woorden, de profeten en zieners konden in hun begrip van het woord in het nadeel zijn. Zelfs als hun bedoelingen nobel zijn, kan hun begrip gebrekkig zijn vanwege de *'geest van diepe* slaap' die God als oordeel over het volk heeft uitgesproken. Verwijzend naar **Jesaja 29:13** vroeg Jezus aan de schriftgeleerden en Farizeeën in **Mattheüs 15:3**: *'Waarom overtreedt u zelf het gebod van God omwille van uw traditie*?

Gevolgen van Gods oordeel

Zefanja 3:5 zegt:

[5]De Heer is rechtvaardig in haar [Jeruzalem]**. Hij zal geen onrecht doen. Elke ochtend brengt Hij Zijn gerechtigheid aan het licht; Hij faalt niet. Maar de onrechtvaardige kent geen schaamte.**

God is niet zoals de leiders in Jeruzalem. Hij staat in schril contrast met de *'brullende* leeuwen' en de 'wolven' die als rechters fungeren. Gods wet is rechtvaardig en billijk, mits correct en onpartijdig geïnterpreteerd en toegepast. Degenen die de wet van God niet bestuderen, zijn het vaak oneens met bepaalde delen ervan. Soms beweren mensen dat de wet verstoken is van liefde, terwijl in feite de hele wet draait om liefde voor God en de naaste. Barmhartigheid is een recht dat wordt toegekend aan slachtoffers van onrechtvaardigheid.

Heersers kunnen vernietigen; rechters kunnen onschuldigen veroordelen; profeten kunnen misleiden; priesters kunnen ontheiligen; maar God zelf blijft trouw.

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, deel 9, De volken worden geoordeeld en gered

Wanneer we in **Zefanja 3:4** lezen dat *de profeten* van Jeruzalem "*roekeloze, verraderlijke mannen*" *zijn*, is het belangrijk op te merken dat ze niet als *valse* profeten worden aangeduid. Dit suggereert dat deze profeten een echte gave hebben, maar dat hun gave wordt misbruikt. Net als bij de profeet Bileam in de dagen van Mozes was zijn motief hebzucht.

Toch sprak God tot hem en door hem, en sommige van zijn profetieën zijn opgenomen in de Schrift zelf. In **2 Petrus 2:15** staat dat hij "*het loon van ongerechtigheid liefhad*". God berispte hem door via zijn ezel te spreken en zo *'de waanzin van de profeet in toom te houden*'. Bileam werd gekweld door 'waanzin', maar zelfs Petrus noemde hem geen *valse profe*et. Een valse profeet is dus niet noodzakelijkerwijs iemand die onware dingen profeteert, maar iemand die dingen profeteert vanuit vleselijke motieven, zonder overeenstemming met de gedachten van God, of zelfs door goddelijke blindheid.

Het afsnijden van volken

Zefanja 3:6, 7 zegt:

6 "Ik heb volken uitgeroeid; hun hoektorens liggen in puin. Ik heb hun straten verlaten gemaakt, niemand komt er meer voorbij; hun steden zijn verwoest, zonder mensen, zonder inwoners. 7 Ik zei: 'Zeker, jullie zullen Mij eerbiedigen, onderricht aanvaarden.' Dan zal haar woonplaats niet worden uitgeroeid, overeenkomstig alles wat Ik voor haar heb bepaald. Maar zij waren erop uit al hun daden te bederven."

De profeet had al een aantal volken genoemd die God had uitgeroeid: Filistia (Gaza, Asjkelon, Asdod, Ekron), Moab en Ammon, Kush/Ethiopië en Assyrië/Ninive. Aan deze lijst moeten we Israël toevoegen, dat een eeuw eerder was verwoest. In de tijd van Zefanja was Assyrië nog steeds de dominante macht in de regio. Ninive was nog niet vernietigd, maar God had de stad 'uitgeroeid' in die zin dat Hij haar vernietiging al had verordend. Ninive was dus

uitgeroeid en stond niet langer onder de goddelijke bescherming die het had gekregen toen het zich in de dagen van Jona bekeerde.

Toen het volk van Juda deze voorbeelden van goddelijk oordeel zag, had het zich moeten bekeren om een soortgelijke vernietiging te voorkomen. Daarom zegt God tegen Juda: "*U zult Mij zeker eerbiedigen, onderricht aanvaarden*." Maar "*zij waren erop uit al hun daden te verderven*".

Zefanja 3:8 vervolgt:

8 "Wacht daarom op Mij", verklaart de Heer, "op de dag dat Ik opsta als getuige. Mijn besluit [*mishpat*, "oordeel, vonnis, straf"] **is namelijk om volken te verzamelen, koninkrijken bijeen te brengen en Mijn verontwaardiging, al Mijn brandende toorn, over hen uit te storten; want de hele aarde** [*eretz*, "land of aarde"] **zal worden verteerd door het vuur van Mijn ijver."**

De reikwijdte van dit oordeel betreft niet het in brand steken van de planeet, zoals sommigen zich hebben voorgesteld. Het betreft de vernietiging van het land Juda en ook van naties in de regio. Een bepaalde mate van vervulling vond kort daarna plaats, maar het heeft ook een toepassing in de eindtijd, met name voor het land Juda, dat nu de zionistische staat is. De geestelijke oorzaak van een dergelijke vernietiging blijft dezelfde als voorheen; daarom is Gods vonnis, dat consistent en onpartijdig is, ook hetzelfde.

De noodzaak van gezuiverde lippen

Het uiteindelijke doel van Gods oordelen is niet alleen om te vernietigen, maar ook om te corrigeren, te reinigen en te zuiveren. **In 3:9** , **10** staat:

9 Want dan zal Ik de volken gezuiverde lippen geven, opdat zij allen de naam van de Heer mogen aanroepen, om Hem zij aan zij te dienen. 10 Van achter de rivieren van Ethiopië zullen Mijn aanbidders, Mijn verspreiden, Mijn offers brengen.

Dit markeert de omkering van de spraakverwarring bij de toren van Babel. Bij Babel raakte de menselijke taal in verwarring, waardoor de volken uiteen werden gedreven. Maar hier belooft God de spraak te zuiveren, zodat de volken

verenigd kunnen worden in ware aanbidding. In plaats van dat vele talen verdeeldheid veroorzaken, brengen gezuiverde lippen eenheid in het aanroepen van de Heer. Het is een universele oproep aan de volken van de wereld om terug te keren naar de God van de Bijbel.

Dit is verbondstaal. Met betrekking tot de dag van de Heer en het doel daarvan zegt **Joël 2:32**:

32 En het zal geschieden dat iedereen die de naam van de Heer aanroept, zal worden gered [of *verlost*]...

Handelingen 2:21 citeert dit als volgt:

21 En het zal geschieden dat iedereen die de naam van de Heer aanroept, zal worden gered.

Paulus gaat dieper in op de reikwijdte van deze redding in **Romeinen 10:12**, **13**:

12 Er is namelijk geen onderscheid tussen Jood en Griek, want dezelfde Heer is Heer van allen, rijk voor allen die Hem aanroepen, 13 want "iedereen die de naam van de Heer aanroept, zal worden gered".

De dag des Heeren, hoewel tijdelijk destructief vanwege het goddelijke oordeel, is uiteindelijk een vorm van verlossing. Het is Gods manier om de volken te corrigeren, hun lippen te zuiveren en de grote rebellie en afvalligheid bij de toren van Babel in **Genesis 11:1-9** ongedaan te maken. Zefanja schetst deze hoop en past deze toe op de dag des Heeren. Weinig mensen hebben de gedachte van God hierin werkelijk begrepen, omdat zij de wet van het jubeljaar en de aard van genade zelf niet begrijpen.

Paulus maakt duidelijk dat men de naam van de Heer moet aanroepen om gered te worden. Met andere woorden, niemand zal gered worden zonder zich van zijn zonden te bekeren. Maar Gods genade is een soevereine daad van het Nieuwe Verbond, die God verplicht om de harten van de mensen te veranderen door Zijn eigen wil en kracht. Daarom vertelt Paulus ons in **Romeinen 9:5**, **6** over het overblijfsel van genade:

5Op dezelfde manier is er ook in de huidige tijd een overblijfsel ontstaan volgens Gods genadige keuze. 6Maar als het door genade is, dan is het niet langer op basis van [menselijke] **werken, anders is genade geen genade meer.**

"Werken" zijn niet alleen iemands daden, maar omvatten ook de wil van de mens, want in **Johannes 1:13** staat:

13 die niet uit bloed [bloedlijn]**, noch uit de wil van het vlees, noch uit de wil van de mens, maar uit God geboren zijn.**

Natuurlijke geboorte komt voort uit de wil (het verlangen) van mensen op een vleselijke manier, maar de kinderen van God worden verwekt door de Geest volgens de soevereine wil van God. Dit zien we ook terug in de twee verbonden. Het Oude Verbond was de gelofte van de mens aan God door de kracht van zijn eigen wil (**Exodus 19:8**), maar het Nieuwe Verbond was Gods gelofte (of belofte) aan de mens door de kracht van Zijn wil. De wil van de mens brengt daden voort, of 'werken', terwijl de wil van God Zijn daden voortbrengt. Wie de gelofte doet, is verantwoordelijk om deze na te komen.

Het belangrijkste voorbeeld hiervan zien we in het verhaal van Jakob en Esau. **Romeinen 9:11**, **12**,

11Want hoewel de tweeling nog niet geboren was en nog niets goeds of kwaads had gedaan, zodat Gods voornemen volgens Zijn keuze zou standhouden, niet vanwege werken, maar vanwege Hem die roept, 12werd tegen haar gezegd: "De oudste zal de jongste dienen."

Gereinigde lippen stellen de volken in staat om oprecht een verbondsrelatie aan te gaan met de God van Israël. Het Nieuwe Verbond is het enige verbond dat vervuld kan worden, omdat God in staat is om alles te doen wat Hij beloofd heeft. Daarom werd Jakob, het kind van de belofte, verwekt door de belofte van het Nieuwe Verbond van God, terwijl Esau, die in dezelfde baarmoeder zat, een kind van het vlees was. De tweeling was een manifestatie van de twee verbonden, en daarom waren hun levens en roepingen zeer verschillend.

God riep dus een overblijfsel van genade binnen Israël in de dagen van Elia, en Hij zette dit patroon ook voort in het Nieuwe Testament. Dit betekent niet dat

de overgrote meerderheid van de verloren zal gaan, maar dat zij op een later tijdstip de naam van de Heer zullen aanroepen en daardoor in aanmerking zullen komen voor verlossing. Uiteindelijk *zal* "*elke knie zich buigen, van hen die in de hemel, op aarde en onder de aarde zijn*" (**Filippenzen 2:10**). Bovendien *zal* "*elke tong belijden* ["volledig en zonder voorbehoud bekennen"] *dat Jezus Christus Heer is*" (**Filippenzen 2:11**).

Hoewel Zefanja zelf ons geen details geeft over hoe de volken zullen worden gered, weten we dit uit de apostolische commentaren op **Joël 2:32**.

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, deel 10, Resultaten van goddelijk oordeel

De dag zal komen, zegt God, dat gezuiverde lippen hen in staat zullen stellen om de naam van de Heer (dat wil zeggen Jezus Christus) met een oprecht hart aan te roepen, zodat zij gered kunnen worden. **Zefanja 3:11-13** zegt:

[11]Op die dag zult u zich niet schamen voor al uw daden waarmee u tegen Mij in opstand bent gekomen, want dan zal Ik uw hoogmoedige en triomfantelijke mensen uit uw midden verwijderen, en u zult nooit meer hooghartig zijn op Mijn heilige berg. [12]Maar Ik zal onder u een nederig en bescheiden volk achterlaten, en zij zullen hun toevlucht zoeken in de naam van de Heer. [13] Het overblijfsel van Israël zal geen kwaad doen en geen leugens spreken, en er zal geen bedrieglijke tong in hun mond te vinden zijn , want zij zullen grazen en rusten zonder dat iemand hen doet beven.

Dit betekent niet dat de mensen schaamteloos zullen zijn in hun rebellie tegen Christus. Het betekent dat hun harten zullen worden omgekeerd en dat hun lippen de waarheid zullen spreken. God zal hun trotse leiders, die tegen hen hebben gelogen, 'verwijderen', hetzij door hen uit hun machtsposities te ontheffen, hetzij door de dood zelf.

Uit de context blijkt dat dit een belofte is aan zowel de volken als aan Juda en Israël. Deze belofte moet nog in vervulling gaan, behalve dan voor het kleine overblijfsel van genade dat de belofte al duizenden jaren in ere houdt. Deze belofte strekt zich ook uit tot '*het overblijfsel van* Israël', waaronder de 'verloren stammen' die een eeuw voordat Zefanja profeteerde naar Assyrië werden gedeporteerd.

In de tijd van Elia bestond het overblijfsel van genade uit slechts 7000 mannen (gezinnen) die afkomstig waren uit Israël en waarschijnlijk ook uit Juda (**1 Koningen 19:18**). Met de ratificatie van het Nieuwe Verbond door de dood en opstanding van Christus, verspreidde het evangelie zich naar andere volken, waardoor het aantal leden van dit overblijfsel van genade aanzienlijk toenam. Elke gelovige in Christus werd geroepen om deel uit te maken van dat

overblijfsel, en in het begin werd aangenomen dat elke met de Geest vervulde gelovige vol vuur zou zijn voor de Heer. In de loop der jaren leek de Geest echter af te nemen, werden de gaven van de Geest misbruikt, verwaarloosd of helemaal afgeschaft, en sloop er corruptie in de kerk.

Daardoor ontstond er een kleiner overblijfsel in de kerk zelf, vergelijkbaar met wat we zien in het oude Israël. Er ontstond dus een onderscheid tussen de kerk en het overwinnende overblijfsel, vergelijkbaar met wat eerder was gebeurd in "*de kerk in de woestijn*" (**Handelingen 7:38 KJV**).

Het einde van het oordeel

Zefanja 3:14, **15** zegt:

14 Juich, dochter van Sion! Juich, Israël! Verheug u en wees blij van harte, dochter van Jeruzalem! 15 De Heer heeft Zijn oordelen over u weggenomen, Hij heeft uw vijanden verdreven. De Koning van Israël, de Heer, is in uw midden! U zult uw vijanden niet meer vrezen.

Het goddelijke oordeel houdt pas op wanneer er berouw komt. In dit geval is dat omdat de trotse, leugenachtige leiders zijn verwijderd, de lippen van het volk zijn gezuiverd en zij de naam van de Heer Jezus Christus hebben aangeroepen. Deze norm geldt voor alle naties, want God is onpartijdig. Zoals Paulus in **Romeinen 3:22** zegt: "*Er is geen onderscheid.*"

Profetische dochters

Zefanja verwijst naar de *'dochter van* Sion' en de *'dochter van* Jeruz*alem*', wat profetische termen zijn voor een toekomstige tijd. Onder het Oude Verbond was Jeruzalem de aardse stad en was Sion de zetel van de regering. Onder het Nieuwe Verbond is de blijvende stad die welke God Zelf heeft gebouwd, dat wil zeggen het hemelse Jeruzalem, en de zetel van de regering is de berg Sion, de berg waar Jezus werd getransfigureerd en uitgeroepen tot *'Mijn geliefde* Zoon' (**Matteüs 17:5**).

Sion is de plaats waar ware gelovigen samenkomen in steun en overeenstemming met Jezus Christus om zonen van God genoemd te worden (**Hebreeën 12:22** KJV). Zo wordt ook **Genesis 49:10** vervuld:

10 De scepter zal niet wijken van Juda, noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en aan hem zullen de volken gehoorzamen.

Dit is waar de scepter en, bij uitbreiding, de zetel van de regering wordt overgedragen van Juda aan Jozef bij de wederkomst van Christus, wanneer Christus komt als de erfgenaam van Jozef.

Hoe indrukwekkend dit ook zal zijn, een nog grotere vervulling van de profetie van Zefanja zal plaatsvinden aan het einde van het Loofhuttenfeest-tijdperk, wanneer alle doden voor het oordeel voor de witte troon worden geroepen. Hier zal elke knie zich buigen en elke tong Christus belijden, niet alleen degenen die op dat moment in leven zijn, maar ook allen die in voorgaande generaties zijn gestorven.

Op dat moment zullen de overige gelovigen – zij die niet bij de eerste opstanding zijn opgewekt – het leven (onsterfelijkheid) ontvangen, zoals Jezus in **Johannes 5:28**, **29** heeft verkondigd. Zij die niet geloofden, zullen onder het gezag van de overwinnaars blijven tijdens het oordeels tijdperk in het volgende tijdperk, en uiteindelijk worden bevrijd bij het Scheppingsjubileum, wanneer allen door genade alleen moeten terugkeren naar hun verloren erfdeel. De beperking van het oordeel tijdens het Jubileum, bij goddelijk besluit, is een kenmerk van genade.

Alleen dan zal de profetie van Zefanja volledig in vervulling gaan, want dan zal niet alleen het overwinnende overblijfsel, niet alleen de kerk, maar ook de schepping zelf krijgen waarnaar zij verlangt. **Romeinen 8:19-21** zegt:

19Want het schepsel wacht met smachtend verlangen op het openbaar worden van de zonen van God. 20Want het schepsel is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar vanwege Hem die het daaraan onderworpen heeft, in de hoop 21dat ook het schepsel zelf bevrijd zal worden van de slavernij van het verval tot de vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God.

Dan zal ook de belofte van het Nieuwe Verbond zelf in vervulling gaan, die luidt: "*Zij zullen Mij allen kennen, van de kleinste tot de grootste onder* hen" (**Jeremia 31:34**). God zal niemand redden zonder bekering en het aanroepen van de naam van de Heer, maar God zal hen door middel van oordeel tot bekering brengen door de kracht van Zijn soevereine wil, zodat zij gered kunnen worden.

Zefanja, profeet van goddelijke bescherming, definitief, uw fortuin hersteld

Zefanja 3:16, **17** zegt:

16Op die dag zal tegen Jeruzalem worden gezegd: "Wees niet bevreesd, o Sion; laat uw handen niet verslappen. 17De Heer, uw God, is in uw midden, een zegevierende strijder. Hij zal zich over u verheugen met vreugde, Hij zal stil zijn in Zijn liefde, Hij zal zich over u verheugen met vreugdekreten."

Dit is het woord van hoop voor het Nieuwe Jeruzalem en Sion, de zetel van de regering. De belofte dat *'God in uw midden is, een zegevierende* strijder' staat in schril contrast met dezelfde God die het oude Jeruzalem belegert (**Jesaja 29:2** , **3**). Daar wordt God afgebeeld als de aanvoerder van de buitenlandse legers die Hij heeft verzameld om de stad te vernietigen.

Evenzo staat het woord van hoop voor het nieuwe Jeruzalem in schril contrast met het gebrek aan hoop voor het oude Jeruzalem in **Jeremia 11**: **19:10** . De profeten proberen nooit onderscheid te maken tussen de twee steden, behalve door de beschrijvingen en profetieën die aan elk van hen zijn gegeven. Pas in het Nieuwe Testament wordt het onderscheid volledig duidelijk (**Galaten 4:25**; **Hebreën 11:10**; **Openbaring 21:2**).

De Immanuel-profetie

Immanuel is een naam die 'God met ons' betekent, dat wil zeggen: God in ons midden. De naam komt voor het eerst voor in **Jesaja 7:14** in de messiaanse profetie:

14Daarom zal de Heer zelf u een teken geven: zie, een maagd zal zwanger worden en een zoon baren, en zij zal hem Immanuel noemen.

Dit werd vervuld in **Mattheüs 1:22**, **23** door een engelenboodschap aan Jozef, terwijl hij nadacht over wat hij moest doen met de onverwachte zwangerschap van Maria. Vreemd genoeg vertelde de engel aan Jozef in **Mattheüs 1:21** dat haar zoon *Jezus* (of Yeshua, "redding") zou worden genoemd, en

vervolgens werd de profetie van Jesaja aangehaald, die naar Hem verwees als *Immanuel*, "God met ons".

De schijnbare tegenstrijdigheid is natuurlijk geworteld in de twee komsten van Christus, elk met een ander doel en een andere focus. De eerste keer kwam Hij als Verlosser naar het aardse Jeruzalem, waar Hij werd afgewezen; maar Hij zal een tweede keer komen – dit keer naar het Nieuwe Jeruzalem – om 'bij ons' te zijn. Met andere woorden, Hij zal bij ons *en in ons* zijn (Kolossenzen **1:27**). Zo lezen we in Openbaring **21:3** : "*Zie, de tent van God is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen*."

Immanuel en de tabernakel

Johannes' verwijzing naar '*de tabernakel van* God' suggereert dat wij nu Gods woning/tempel zijn, zoals Paulus duidelijk zegt in **1 Korintiërs 3:16**. Toen Gods aanwezigheid de tempel van Salomo vulde, begon God bij de mensen in het aardse Jeruzalem te wonen. Maar toen Gods aanwezigheid de discipelen in de bovenzaal vervulde door Zijn Geest (**Handelingen 2:1-3**), werd het uiteindelijke doel van God vervuld: Hij woonde in Zijn volk, dat werd opgebouwd tot de ware tempel van God (**Efeziërs 2:20-22**).

Dit zou een grotere tempel worden zonder scheidingsmuur in de binnenplaats, waardoor hij zich onderscheidde van de tempel in de aardse stad. Die scheidingsmuur had vrouwen en heidenen ervan weerhouden om samen met de Joodse mannen tot God te naderen. Paulus sprak zich uit tegen deze onwettige vorm van partijdigheid in **Efeziërs 2:14** , **15** en nogmaals in **Galaten 3:28** ,

28 Er is geen Jood of Griek, er is geen slaaf of vrije, er is geen man of vrouw; want u bent allen één in Christus Jezus.

De leer van Paulus schafte de wet niet af, maar herstelde de wet in **Numeri 15:16** ,

16Er zal één wet en één verordening zijn voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft.

Zie ook **Exodus 12:49**, **Leviticus 24:22** en **Deuteronomium 10:17-19** . Dit zijn allemaal onderdelen van het tweede grote gebod: "*U zult uw naaste*

liefhebben als uzelf" (**Leviticus 19:18**). Jesaja was trouw in het verkondigen van de onpartijdige God van Israël door vreemdelingen op te nemen in het verbond dat aan Israël was gegeven (**Jesaja 56:6-8**).

Helaas hadden de corrupte priesters aan het einde van de oudtestamentische periode deze wetten genegeerd door te beweren dat God partijdig tegenover hen was. **Maleachi 2:8-10** veroordeelt deze partijdigheid en zegt:

(8) Maar u bent van de weg afgeweken; u hebt velen door uw onderricht tot struikelen gebracht; u hebt het verbond van Levi verbroken, zegt de Heer der heerscharen. 9 "Daarom heb ik u ook veracht en vernederd voor het oog van het hele volk, omdat u Mijn wegen niet volgt, maar partijdig bent in uw onderricht. 10 Hebben wij niet allen één Vader? Heeft niet één God ons geschapen? Waarom handelen wij dan verraderlijk tegen elkaar, zodat wij het verbond van onze vaderen ontheiligen?"

De profeet zag de tendens van Juda naar exclusivisme en partijdigheid in het rabbijnse onderwijs en voorzag daardoor de bouw van de scheidingsmuur in de tempel van Herodes. Gods woord zegt: "*U volgt Mijn wegen niet*, *maar toont partijdigheid*." Dit probleem is in de moderne tijd opnieuw opgedoken, nu mensen onderwijzen dat de Joden "uitverkoren" zijn op basis van hun afstamming in plaats van op basis van hun geloof. Paulus spreekt dat tegen en onderwijst dat de en "uitverkorenen" slechts het overblijfsel van genade zijn (**Romeinen 11:7**).

Wanneer **Zefanja 3:17** spreekt over Gods 'vreugde' over Zijn volk, verwijst hij naar degenen in wie Hij zou wonen als levende stenen in de ware tempel. Gods aanwezigheid in fysieke vorm kwam met de incarnatie van Jezus Christus en Zijn daaropvolgende bediening. Echter, Hij moest naar de Vader gaan om door Zijn Geest in Zijn ware tempel te kunnen wonen. **Johannes 16:7** zegt:

7 **"Maar Ik zeg u de waarheid: het is in uw voordeel dat Ik wegga; want als Ik niet wegga, zal de Helper** [Trooster] **niet naar u toe komen; maar als Ik ga, zal Ik Hem naar u toe sturen."**

Profetische feestdagbijeenkomsten

In Zefanja 3:18 staat:

18 "Ik zal hen verzamelen die treuren om de vastgestelde feesten – zij kwamen uit u, o Sion; de schande van de ballingschap is een last voor hen.

Zefanja 3:18 benadrukt de overblijfselen die treurden omdat zij tijdens hun ballingschap niet in staat waren om Gods feesten te vieren. God belooft hen te verzamelen, hun smaad weg te nemen en hun vreugde in de eredienst te herstellen. Op een hoger niveau voorspelt het de dag waarop de feestdagen profetisch in vervulling zullen gaan. Het Pascha werd vervuld door de dood van Christus, Pinksteren werd vervuld in Handelingen 2, en vandaag kijken we uit naar de vervulling van de herfstfeesten die profeteren over de wederkomst van Christus.

Zefanja 3:19 vervolgt:

19Zie, ik zal op dat moment optreden tegen al uw onderdrukkers, ik zal de kreupelen en verlamden redden, de verstotenen verzamelen en hun schande veranderen in lof en faam over de hele aarde.

We hebben gezien hoe de zeven dagen van het Loofhuttenfeest worden afgebeeld in termen van het oordeel over Babylon in Openbaring 16. De zeven schalen wijn die over Babylon worden uitgegoten, vertegenwoordigen de zeven dagen van het Loofhuttenfeest. De vervulling van dit feest vindt dus plaats wanneer God definitief afrekent met de 'onderdrukkers', zodat Gods Koninkrijk deze kan vervangen door de 'vrijheid van de heerlijkheid van de kinderen van God' waar de hele schepping naar verlangt.

Zefanja 3:20 concludeert:

20 "Op dat moment zal ik u binnenbrengen, zelfs op het moment dat ik u bijeenbreng; ik zal u inderdaad roem en lof geven onder alle volken van de aarde, wanneer ik uw fortuin voor uw ogen herstel", zegt de Heer.

Deze grote bijeenkomst omvat allen die een verbondsrelatie met God hebben door Jezus Christus, de Middelaar van het Nieuwe Verbond. Mozes gebood in

Exodus 34:23 dat de Israëlieten driemaal per jaar (tijdens de grote feesten) voor God in de tabernakel moesten samenkomen, en legde in Deuteronomium 16 uit dat ook de vreemdelingen zich bij hen moesten voegen. Hoewel **Zefanja 3:20** tegenwoordig vaak verkeerd wordt geïnterpreteerd vanuit een exclusieve denkwijze, **Isaiah 56:7** , **8** stelt stellig dat vreemdelingen welkom waren om zich bij hen aan te sluiten, door te zeggen:

7 **... "Want Mijn huis zal een huis van gebed voor alle volken worden genoemd." 8 De Heere God, die de verspreide Israëlieten verzamelt, verklaart: "Ik zal nog anderen bij hen voegen, bij hen die al verzameld zijn."**

Tot die grote dag van de Heer worden wij, die in gevangenschap blijven van de beestachtige regeringen van Mysterie Babylon, goddelijk beschermd. Wij als individuen hebben ons al verzameld rond de Messias op de berg Sion, waarmee we op individueel niveau het Pascha en Pinksteren vervullen. Maar de dag komt spoedig dat de overwinnende overblijfselen uit alle naties het collectieve lichaam van Christus zullen vormen op die grote dag waarop de feesten profetisch worden vervuld. Ons "geluk" zal volledig worden hersteld wanneer alles wat in Adam verloren ging, in Christus zal worden hersteld.